ספר שמואל ב׳, חלק ג׳

14.4 - פי"ד: מחלוקת דוד ויואב!

(13) And the woman said, "Why would you think such a thing about the people of God? For in speaking this word the king is as one that is guilty, in that the king does not return his banished one. (14) For we must die and are like water spilled on the ground which cannot be gathered up again, and God does not favor any soul; but let him devise means that he that is banished not be an outcast from him. (15) Now the reason that I have come to speak this word to my lord the king is because the people have made me afraid; and your handmaid said, I will now speak to the king; it may be that the king will perform the request of his servant. (16) For the king will hear, to deliver his servant out of the hand of the man that would destroy me and my son together out of the inheritance of God.' (17) Then your handmaid said; 'Please, let the word of my lord the king be for my comfort; for as an angel of God, so is my lord the king to discern good and bad. And may Hashem your God be with you."

(יג) וַתּאֹמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָה חָשַׁבְתָּה כְּזֹאֹת עַל עַם אֱ_לֹהִים וֹתְדַבֵּר הַּמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה כְּאָשֵׁם לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמָּלֶךְ אֶת וֹתְדַבֵּר הַמָּלְךְ אֶת וֹתְדָבֵּר הַנָּאשׁם לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמְּלֶךְ אֶת נְמִיּת וְכַמִּיִם הַנְּנָרִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יִשְׂא אֱ_לֹהִים נֶפֶשׁ וְחָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מְמֶנוּ נְדָח: (טו) וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה כִּי יֵרְאֵנִי הָעֶם וַתּאמֶר שִׁפְחָתְדְּ אֲדַבְּרָה נָּא אֶת הַדְּבָר הַזָּה כִּי יִרְאֵנִי הָעֶם וַתּאמֶר שִׁפְחָתְדְּ אֲקְבֹּר נְטוֹ) כִּי אָשְׁר הַמָּלֶלְ אֶת אֲמָתוֹ מִכֵּף הָאִישׁ לְהַשְּׁמִיד אֹתִי וְשָׁת הַנְּלְלָה בְּיִבְיל אֶת אֲמָתוֹ מִכֵּף הָאִישׁ לְהַשְּׁמִיד אֹתִי וְאָת בְּנִי יַחַד מִנְּחָלָת אֱ_לֹהִים: (יז) וַתּאמֶר שִׁפְחָתְּדְּ יִהְיָה אָתִי וְמָבְר אֲדֹנִי הַבְּּלְלָּ בְּלְנִיתְ מִבְּלְ אֵבְּר הְאָדֹנִי הַמְּלֶךְ לִמְנוּחָה כִּי כְּמַלְאַדְּ הָאֱ_לֹהִים כֵּן אֲדִנִי הַמְּלֵבְּ לִּשְׁתֹּב הָּטִילְ אֵבְר הָהִי עִמֶּדְ: פִּ אֲבִר הַבְּיִם הַּבְּעִר הַיְּבְּה הָּיִלְת אֵבְּלְאַבְּ הְבִּילְאַה הָבְּבְר אֲדִנִי הַמְּלֶבְּ לְשִׁבְּל הָשְׁבְּלְ הָּיִים הְּרָע וַיִּלְיִק אֵבְּבְּל הִיּיִי עְמָּדְ: פִּנְ בְּהָע נִיקּל אֵבְּר הְנִילִי הָּבְּלְ הִיּיִים הַּהָּע הָּיִים בְּנִילְת אֵבְּלְאַה הָּיִבְּי יִבְּים בּּן בְּדִנִים בּּנְשְׁבְּת הְּבִילְ הָּבְּלְתִּים בְּבְּלְבִיּים בְּנִילְ אֵבְּרִים בּּוֹלְים בְּיִבְיבְב יִּהְיִּבְּים הָּבְּים בְּבְּר הָּבְיים בּּבְּי בְּיִבְים הָּבְּים בְּאָר הָּבִּים בְּבְּבְּבְי בְּים בּּבְּי בְּבִילְים בְּבְּים בְּבִּי בְּעִבּים בְּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבְים בְּבְּים בְּישׁיבּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבְיבְיים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְּים בְּיוֹים בְּאבּים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוּים בְּבְבְּיִים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְיּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּיבְּיִים בְּבְים בְּיוֹב בְּבְּבְּיוּים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּבְיי ב

I Kings 3

5. At Gibeon the LORD appeared to Solomon in a dream by night; and God said, "Ask, what shall I grant you?" 6. Solomon said, "You dealt most graciously with Your servant my father David, because he walked before You in faithfulness and righteousness and in integrity of heart. You have continued this great kindness to him by giving him a son to occupy his throne, as is now the case. 7. And now, O LORD my God, You have made Your servant king in place of my father David; but I am a young lad, awith no experience in leadership. 8. Your servant finds himself in the midst of the people You have chosen, a people too numerous to be numbered or counted. 9. Grant, then, Your servant an understanding mind to judge Your people, to distinguish between good and bad; for who can judge this vast people of Yours?"

Sanhedrin 49a

What is the meaning of 'Joab did not follow Absalom'? Rav Yehuda says: It serves to teach that Joab wanted to follow Absalom, but in he did not follow him. Why not? Rabbi Elazar says: David was still in full possession of his vitality...

Judges 15:1-5

Some time later, in the season of the wheat harvest, Samson came to visit his wife, bringing a kid as a gift. He said, "Let me go into the chamber to my wife." But her father would not let him go in. "I was sure," said her father, "that you had taken a dislike to her, so I gave her to your wedding companion. But her younger sister is more beautiful than she; let her become your wife instead." Thereupon Samson declared, "Now the Philistines can have no claim against me for the harm I shall do them." Samson went and caught three hundred foxes. He took torches and, turning [the foxes] tail to tail, he placed a torch between each pair of tails. He lit the torches and turned [the foxes] loose among the standing grain of the Philistines, setting fire to stacked grain, standing grain, vineyards, [and] olive trees.

1. מלכים אג׳

(ה) בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְקֹּוָק אֶל שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיּאֹמֶר אֶבְּהֹ עִשְׂיתָ אֱבְּהֹים שְׁאַל מָה אֶתֶּן לָדְּ: (ו) וַיּאֹמֶר שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּדְּ דָוִד אָבִי חֶסֶד נְּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַדְּ לְּפָנֶידְּ בָּאֲמֶת וּבְּצְקָה וּבְיִשְׁרַת לֵבְב עִמְּדְ וַתִּשְׁמָר לוֹ אֶת הַחֶסֶד הַנְּדוֹל הַּצְּדְקָה וּבְיִשְׁרַת לֵבְב עִמְּדְ וַתִּשְׁמָר לוֹ אֶת הַחֶסֶד הַנְּדוֹל אֱב עַל כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַנֶּה: (ז) וְעַתָּה יְקֹּלְק אֱב עַל כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַנֶּה: (ז) וְעַתָּה יְקֹלְק אֵב עַל הָּסְאוֹ בִּיוֹם הַנָּה: עִמְדְ אָבִי וְאָלִכִי נַעַר אֱב בְּקוֹ לֹא אַדַע צֵאת וָבֹא: (ח) וְעַבְדְּךְ בְּתוֹדְ עִמְךְ אֲשֶׁר בְּחָרְתָּ עָם רָב אֲשֶׁר לֹא יִפְנֶה וְלֹא יִפְּבֵר מֵרֹב: (ט) וְנְתַתָּ לְעַבְדְּךְּ לֵב שְׁמֹע לִשְׁפִּט אֶת עַמְּךְ לְּהָבִין בֵּיוְ טוֹב לְרָע כִּי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּט אֶת עַמְּךְ הַבָּבוֹ הַנָּה: הַנָּה:

2. גמ׳ סנהדרין דף מט.

מאי לא נטה, אמר רב יהודה: שביקש לנטות ולא נטה. ומאי טעמא לא נטה! אמר רבי אלעזר: עדיין ליחלוחית של דוד היימת.

3. שופטים ט"ו

(א) וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קְצִיר חִשִּים וַיִּפְקֹד שִׁמְשׁוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ בְּגְדִי עִיִּים וַיּאֹמֶר אָבֹאָה אֶל אִשְׁתִּי הָחָדְרָה וְלֹא נְתָנוֹ אָבִיהָ בְּגְדִי עִיִּים וַיּאֹמֶר אָבִיהָ אֶל אִשְׁתִּי הָחָדְרָה וְלֹא נְתָנוֹ אָבִיהָ לָבוֹא: (ב) וַיּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אָמֵרְתִּי כִּי שְׂנֹא שְׁנֵאתָה וָאָנְנָה לְמֵרֵעֶךְ הַלֹא אֲחֹתָהּ הַקְּטַנָּה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִי נָא לְדָּ תַּחְתָּיִה וֹנְיְלֵּעם מִפְּלִשְׁתִּים כְּבְּעם מִפְּלִשְׁתִּים נִיֶּפֶּן זְנָב אֶל זָנָב וַיְּשֶׁם לַפִּיד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁנְיִם וַיִּפֶּן זְנָב אֶל זָנָב וַיְשֶׁם לַפִּיד אֶחָד בֵּין שִׁינִים וַיְשַׁלֵּח בְּקָמוֹת בְּתָנֶךְ: (ה) וַיַּבְעֶר אֵשׁ בַּלַפִּיִדים וַיְשַׁלַח בְּקְמוֹת בְּלְשְׁתִים וַיִּשְׁלַח בְּקְמוֹת בְּתָּנִי וְנִיךְ מְמָה וְעַד בְּמָה וְעַד בֶּרָם זְיִשְׁלַח בְּקְמוֹת בְּלִּיִי וְנִיּיִי וְנִיְּלְבוֹי וְיִשְׁלַח בְּקְמוֹת בְּלְּיִתְים וַיִּבְּעֵר מִנְּדִישׁ וְעַד קְמָה וְעַד בֶּבְים זְיִתְּב.